

Publicerad 2013-04-07 13:29 av Kajsa Karin

En ros åt min mor.

Jag sätter en ros
Fäller en tår
Minnena har stannat
Men tiden den går

Jag växte upp
liten blev stor
Två fina barn
kallar mig mor

De frågar ibland
var du håller hus
Vi går till din grav
Tänder ett ljus

Hur ska jag
för små förklara
När ingen finns
att frågor besvara?

Du valde själv
Din tid var slut
Jag kallar dig feg
Ett själviskt beslut

Din sorg fick en ände
Din själ gick till ro
Fast budskapet du sände
I ditt hjärta ingen kärlek bo

Vilken älskande mor
Kan välja den smärta
Låta barn växa upp
utan sin moders hjärta?

© Kajsa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kajsa Karin med Poeter.se id #44218 innehar upphovsrätten